

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut

* J.F. Espai 13

El terratrèmol està intacte

El terratrèmol està intacte

El terratrèmol està intacte
El terratrèmol està intacte

El terratrèmol està intacte és una continuació del projecte *Black Eldorado (We are the earthquake)*, iniciat per **Iki Yos Piña Narváez Funes** i **Jota Mombaça** el 2020 com una investigació artística de les narratives occidentals entorn de la geologia, l'extractivisme i la sanació. La nova presentació d'aquesta col·laboració s'enfoca en l'agència poètica i política d'allò mineral, així com en la relació temporal i filosòfica que es dona entre les matèries que componen la terra i l'experiència encarnada dels cossos indígenes i negres d'Abya Yala i el Carib.

Un cicle comissariat per Yaby
Yaby (Beatriz Ortega Botas
+ Alberto Vallejo)

Presenta **El terratrèmol està intacte**
El terratrèmol està intacte
El terratrèmol està intacte

de **Iki Yos Piña Narváez Funes**
Iki Yos Piña Narváez Funes + **Jota Mombaça**
+ **Jota Mombaça**

Del 21 de juliol de 2023

al
22 d'octubre de 2023

Dues tecnologies ancestrals derivades del fang donen forma a aquesta exposició: la ceràmica i el bahareque —un sistema de construcció d'habitatges emprat per comunitats indígenes des d'èpoques remotes. Totes dues són formes situades d'interpretar i explicar el món que contrasten amb el llibre com a dispositiu narratiu occidental-colonial. Es complica així la idea moderna del text com a viatge o finestra. A més, configuren cosmovisions sense abstrure's dels seus contextos, partint de la terra i de l'entorn directe, i desenvolupant-se juntament amb nocions de recipient o refugi que connecten el cos al lloc. Contràriament a l'impuls d'extracció i deslocalització, aquests modes de construcció i coneixement mantenen les mans enganxades al fang, a terra, i conviden a un acostament crític al model colonial precisament a partir de les seves fissures i els seus punts cecs —una aproximació a un moment omès d'ecologia abans que l'Ecologia com a tal fos sistematitzada i universalitzada. Els títols de les peces repartides per l'exposició assenyalen alhora les seqüeles d'aquest procés d'esborrament epistèmic i la pervivència del vincle entre allò corporal i allò mineral: *Unreadable Tears* (Llàgrimes il·legibles), *Vulnerable Bone* (Os vulnerable), *Bioespeleotema o how to breathe under the earth* (com respirar sota la terra).

La construcció tradicional d'un mur de bahareque en aquesta sala subterrània reactiva la seva vocació original de refugi i instaura una zona temporalment disruptiva de les coreografies de dominació planetària, convidant els públics d'Espai 13 a respirar literalment sota la terra. Un vídeo realitzat per **Jota Mombaça** contraposa preses de l'interior de la seva boca amb imatges d'un jaciment miner. Una veu hi narra com la terra recorda cada gram d'or robat, de la mateixa manera que la boca recorda cada dent arrencada. Aquestes cavitats, bucals o geològiques, es confonen entre si com a llocs d'extracció, ferida, respiració, parla i memòria. En una conversa per a la preparació d'aquest projecte, **Iki Yos Piña Narváez Funes** parlava de la casa de la seva àvia a Veneçuela, construïda amb bahareque fa més de cent anys, i de com restava intacta davant els tremolors de terra. Aquest potencial de supervivència, una memòria que és alhora personal i geològica, així com la relació íntima entre la terra i els cossos negres i indígenes, recorre tota la mostra.

Agraïments
Exú, Guaichía, Guaríota, Maca Bravo Espinoza, Júpiter, Rijksakademie van beeldende kunsten i Bonitos Pottery

Iki Yos Piña Narváez Funes
Iki Yos Piña Narváez Funes

(Paraguachoa, Veneçuela, 1984)

Iki Yos Piña Narváez Funes

Iki Yos Piña Narváez Funes

Viu i treballa a Barcelona. Cimarrona-fugitiva. Caribenyi, escriptori, performer, dibuixant. Investiga arxius anticolonials i dissidències sexuals, espiritualitats i memòries negres del Carib. Forma part del col·lectiu Ayllu, la cooperativa Periferia Cimarronas (Barcelona) i el grup experimental de pensament negre radical «In the wake» d'Espacio Afro (Madrid). Ha participat en les publicacions següents: *No existe sexo sin racialización* (2017), *Devuélvannos el oro* (2018), *(h)amor trans* (2021) i *Futuro ancestral* (2022), entre d'altres. Ha participat a la Bienal de Sydney (2020), la Triennial de les Arts al Brasil (2021) i la Biennial de Kochi a l'Índia (2022). Les seves creacions formen part de la col·lecció del Museo Reina Sofía.

Jota Mombaça

Jota Mombaça

(Natal, Brasil, 1991)

Jota Mombaça

Jota Mombaça

Viu i treballa entre Amsterdam i Lisboa. És un artista i escriptori interdisciplinari. La matèria sonora i visual de les paraules té un paper important en la seva pràctica, que es relaciona amb la crítica anticolonial i la desobediència de gènere. Actualment, la seva investigació s'ocupa de formes elementals de sentir, la imaginació anticolonial i la relació entre opacitat i autoconservació en l'experiència d'artistes trans racialitzades en el món de l'art global. El seu treball s'ha presentat a la Biennial de São Paulo (2016 i 2020/2021), la Biennial de Berlín (2018), el Saló Nacional d'Artistes de Colòmbia (2019), la Biennial de Sydney (2020), el KADIST de San Francisco (2022), la Fondazione Sandretto Re Rebaudengo de Venècia (2022), l'International Artist Studio Program d'Estocolm (2022) i el De Appel d'Amsterdam (2022).

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut

Fixacions per minut
Fixacions per minut

Amb la voluntat de continuar abordant els diferents aspectes que afecten l'art emergent, l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró presenta per a l'edició del 2023 *Fixacions per minut*, un cicle comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas y Alberto Vallejo). Les propostes expositives reunides a *Fixacions per minut* fan servir diversos mitjans visuals per complicar alguns mecanismes tècnics i retòrics de la lectura exposant-ne les conseqüències polítiques.

La lectura té una relació històrica amb l'art contemporani, per al qual és inspiració constant, tant poètica com discursiva. L'art recent se serveix de diferents estratègies visuals per abordar la lectura des d'una perspectiva més crítica, des de la sospita que és alguna cosa més que una simple font de plaer i de coneixement. El llibre ha quedat assenyalat com un dispositiu complex de subjectivació que exerceix una violència no sempre evident. En aquest context de pensament, la lectura es revela com un procés travessat pel poder en què es construeixen les narratives, les jerarquies i les exclusions que determinen l'existència de certs cossos i la manera com són llegits.

Kandis Williams
Kandis Williams

Propera exposició:

3.11.2023 – 21.01.2024

Les quatre mostres que integren el cicle aborden, entre altres problemàtiques, el paper del substrat prellingüístic en la circulació del poder, la incorporació dels elements corporals a la comunicació, l'ús de formes no alfabètiques d'interpretar del món i la reescriptura de l'arxiu i les seves narratives històriques. El títol del projecte fa referència a la fórmula amb què es calcula la velocitat de lectura. Cada fixació és una parada dels ulls sobre una paraula: com més baix és el nombre de *fixacions per minut*, més elevada és la velocitat a la qual es processa el text. El terme també designa el punt d'entrada del text en el cos i al·ludeix a la capacitat del llenguatge per fixar significats i imposar-se com ho fa una obsessió.

Amb la col·laboració de:

Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13

#fixacionsEspai13